Covid-19 Çözüm Masası Öğretmenler Çalıştayı Raporu

2020-2021 Eğitim-Öğretim Yılı Birinci Döneminde Covid-19 Pandemi Süreci Devam Ederken Okula Dönüş ve Sonrasında Köy Okullarında Eğitimin Değerlendirilmesi

KODA

Köy Okulları Değişim Ağı

içindekiler

Covid-19 Çözüm Masası Öğretmenler Çalıştayı Raporu 07.12.2020

02 Giriş

03 Okula Dönüş Süreci: Bireysel Deneyimler

06 Okula Dönüş Süreci: Okula ve Öğrencilerin Deneyimlerine Dair Gözlemler

09 Tamamen Yüz Yüze Eğitime Geçiş

12 Tekrar Uzaktan Eğitime Geçiş

14 KODA'nın ve Diğer Paydaşların Süreçteki Rolü

15 Sonuç

02 Giriş

Pandemi devam ederken 2020-2021 eğitim öğretim yılının başlamasıyla Eylül ayında kademeli olarak yüz yüze eğitime geçildi. Köy okullarında ise tümüyle yüz yüze eğitim başladı. Şimdi, Aralık ayına geldiğimizde, pandemi önlemleri dahilinde yeniden uzaktan eğitime devam edilen bir süreçteyiz.

Tüm bu değişimler olurken bu süreci, birlikte çalıştığımız köy öğretmenleri ile beraber detaylandıralım, birbirimizi duyalım ve kırsalda eğitime destek olabileceğimiz alanların farkına varalım istedik. Bu amaçla, 7 Aralık Pazartesi günü KODA Ekibi, gönüllülerimiz ve gönüllü köy öğretmenlerimizin bir araya gelmesiyle bir çalıştay gerçekleştirdik.

15 öğretmenimizin katıldığı etkinliğimizde, 5 ana başlığa odaklandık. Bunlar:

- Okula Dönüş Süreci - Bireysel Deneyimler
- Okula Dönüş Süreci - Okula ve Öğrencilerin Deneyimlerine Dair Gözlemler
- Tamamen Yüz Yüze Eğitime Geçiş
- Tekrar Uzaktan Eğitime Geçiş
- KODA'nın ve Diğer Paydaşların Süreçteki Rolü

Elbette ki, bu çalıştayda yapılan durum tespitleri katılımcıların kendi gözlemleri ve deneyimleri ile sınırlı olup, genelleştirilemezler. Öte yandan, bu çalıştayın notlarının 2020-2021 eğitim-öğretim yılında koronavirüs pandemisinin yarattığı tüm zorluklarla beraber köy okullarında eğitimin nasıl devam ettiğini anlamamıza katkısı olabileceğini umuyoruz.

03 Okula Dönüş Süreci - Bireysel Deneyimler

Uzun bir süre öğrencilerinizden uzakta kaldıktan sonra okula ilk gittiğiniz gün nasıldı, paylaşır mısınız? Öğrenciler ve ailelerle ilk karşılaşmanız nasıl oldu? Siz nasıl hissettiniz?

Katılımcı tüm öğretmenler için öğrencileriyle yeniden buluşmak, çok keyifliydi hatta bir "nimetti".

İlk gün hem veliler hem de öğrenciler mutlu ve istekliydi. Özellikle öğrenciler, pandemiye rağmen hevesle okulda olmak, derslere başlamak, akranlarıyla buluşmak ve eğlenmek istiyorlardı. Uzaktan eğitim sürecinde öğrencilerin çoğu okulu özlemişti.

Bazı öğretmenlerin deneyimleri ise daha farklıydı. Yeniden döndüklerinde, öğrencileriyle görüşmelerinin üzerinden zaman geçtiği için aralarında bir yabancılaşma oluşmuştu. Buna ek olarak, okuldaki rutinlerin değişmesi, sosyal mesafenin artması gibi pandemi önlemleri çocukları şaşırtıyordu. Öğretmenler de bu uyarıları yaparken alışık olmadıklarından zorlanabiliyorlardı.

Aynı zamanda, çocuklarda korku vardı ve pandeminin olumsuz etkilendikleri görülebiliyordu. Bazı öğrenciler maske kullanımı ve sosyal mesafeye dikkat etmeyebiliyor, bazıları ise maskelerini hiç indirmiyor ve diğerleriyle yan yana durmuyorlardı. Öğrenciler birbirlerine koronavirüs şakası yapıyor veya oyununu oynuyorlardı, ve oyuna göre koronavirüs olan ölüyordu. Bu da pandemi ve sonuçlarının çocukların hayatını nasıl etkilediğini gösteriyordu.

04 Okula Dönüş Süreci - Bireysel Deneyimler

Pandemi önlemleri dahilinde kurulan yeni düzeni okulda nasıl yönettiniz?

Okula dönüldüğünde, öğrenciler hem arkadaşlarına hem de öğretmenlerine duydukları özlemin bir sonucu olarak birbirlerine sarılmak istediler, hatta bazıları sarıldılar da. En başta öğrencilerin kıyafetlerinin temizliği bir sorundu, ayrıca dağınıklık ve kuralsızlık hakimdi. Bu sebeple dönemin en başında öğretmenler temizlik kurallarına odaklandılar.

Öğrenciler arasında hiç okula gelmeyen veya arada gelenler vardı.

Köylerde öğrenci sayısının az olması ve açık havada ders işleme imkanı, pandemi döneminde köy okulları için bir avantajdı.

Okulu dezenfekte etme süreci nasıl ilerledi?

Katılımcı öğretmenlerin çoğu, dezenfekte sürecinde zorlandıklarını dile getirdi. Bu durum öğretmenlerin, hizmet personelinin olmaması ya da azlığı sebebiyle normal okul döneminde üstlendikleri idari işlerin yanı sıra okula dönüş sürecinde gönüllü olarak dezenfeksiyon işlerini de üstlenmeleri anlamına geldi.

Çoğunlukla öğretmenler, temizliği ve dezenfeksiyonu kendileri yaptı, aynı zamanda temizlik malzemelerinin tedarik süreçlerini de yürüttüler. Örneğin bazı öğretmenler, il/ilçe depolarına giderek hijyen malzemelerini temin ettiler. İş yükünün artmasıyla gelen zorluğun yanı sıra, bu durumun maddi baskısı da kimi zaman öğretmenlerin üzerindeydi. Ayrıca, temizlik için ek ödenek olmaması, bu durumu daha da zorlaştırdı. Bazı öğretmenler, pandemi döneminde bağışçılardan destek alarak ilerleyebildiler fakat kimi köylerde hijyen malzemelerine ne yazık ki ulaşılamadı. Durum böyle olunca, öğretmenler çamaşır suyu ve sabunla okulu temizlemeye çalıştılar, köyde sular kesildiğinde okula kendileri su taşıdılar.

05 Okula Dönüş Süreci - Bireysel Deneyimler

Bazı köylerde, köy halkında pandemi ve koronavirüse dair bilinç henüz gelişmediği için bu süreçte öğretmenler kimi zaman yeterince destek bulamadı. Velilerin de öğrencilerin de hiç maske takmadığı köyler vardı ve buralarda çocuklara virüsün bulaşmadığı algısı yaygındı. Örneğin çocuklar okulda yiyeceklerini birbirleriyle paylaşıyor, ısırdığı elmayı arkadaşına verebiliyordu.

Şüphesiz tüm öğretmenler için sıkıntılı geçen ve alışılması gereken bir süreçti.

Velilerle ilişkiniz bu süreçte nasıldı?

Uzaktan eğitim sürecinde, öğretmenlerden bazıları velilere ve dolayısıyla da öğrencilerine ulaşamadılar. Bu durum velilerin ilgisizliğinden, okula karşı olumlu bir tavırları olmamasından ya da meşgul olmalarından kaynaklı olabiliyordu. Öte yandan, yeni tayini çıkan ve okulu değişen öğretmenlerde velilerin telefon numaraları yoktu. Okulların telafi eğitimine başlaması beklense de öğretmenler, yeni taşındıkları köyün sakinleriyle henüz tanışmadıkları ve telefon ile de ulaşamadıkları için bu süreçte zorlandılar.

Telafi döneminde velilerin okula gelmesi gerekirken, velilerden de öğrencilerden de okula gelmeyenler oldu. Hatta bazı veliler, okulların açıldığını bile bilmiyorlardı ve bu değişiklikten haberleri olmadığı için de çocuklarını okula gönderemediler.

Burada bir kez daha velilerle öğretmenin ilişkisinin ne kadar önemli olduğu görüldü.

06 Okula Dönüş Süreci - Okula ve Öğrencilerin Deneyimlerine Dair Gözlemler

Uzaktan eğitimin ne kadar faydası olabildi?

Öğretmenler, velilerle olan iletişimlerini kendi imkanlarıyla düzeltmeye çalışsalar da kırsalda akıllı telefonu olmayan aileler ve internet altyapısına ilişkin sorunlar karşımızı çıkıyordu. Örneğin, bu durum öğrencilerin uzaktan işlenen derslere (ör. Zoom) katılımlarını kısıtlayabiliyordu.

Aynı zamanda kırsaldaki aileler kalabalık olabiliyor ve evdeki tüm öğrencilerin EBA'ya girmesi gerekse de bu mümkün olmayabiliyordu. Akıllı telefonu olan ailelerde bile ailede tek bir kişide - genellikle babada - telefonun olması, o kişi evde olmadığında çocukların telefona dolayısıyla uzaktan eğitime erişimi olmaması anlamına geliyordu. Bu da öğrencilerin uzaktan eğitimden verim alamamasına sebep oluyordu. Veliler bu süreçte çocuklarına yardım edemediler veya yardım etmediler. Çocukların evde olması ve okula gitmemesi herkes için zorlu geçti.

Uzaktan eğitim sürecinde öğretmenler için en yıpratıcı olan, öğrencilerine ulaşamamak oldu. Özellikle köy okullarında bulunan öğrencilerin teknolojik altyapı eksikliği nedeniyle uzaktan eğitime katılım sağlayamamasına yönelik farklı çözüm arayışlarına girildi. Örneğin öğretmenler, kendi hazırladıkları materyalleri veya kitapları pandemi önlemlerine dikkat ederek öğrencilerine ulaştırdı. Bunlardan bir tanesi de birkaç öğretmenin işbirliği ile hazırlanan ÇOKÖ - Çocuk Köyde Dergisi'ydi. Uzaktan eğitim süresince Milli Eğitim Bakanlığı'nın var olan programını (müfredat, ders kazanımları) desteklemek amacıyla aile katılımı gözetilerek geliştirilen bu dergi, birçok öğrenciye ulaştırıldı ve çocukların üzerlerinde olumlu etkisi olduğu görüldü.

Öğretmenler yüz yüze eğitime döndüklerinde öğrencilerin akademik seviyeleri

07 Okula Dönüş Süreci - Okula ve Öğrencilerin Deneyimlerine Dair Gözlemler

gerilediği için işlenen konuları takip etmekte zorlandıklarını belirttiler.

Öğrencilerinizde değişiklikler gözlemlediniz mi?

Sosyal, psikolojik, fiziksel ve akademik olarak öğrencileriniz sizce bu süreçten nasıl etkilendi?Öğrencilerin akademik durumuna bakıldığında, çoğunda bir gerileme olduğu görülüyor. 1. ve 2. sınıflarda okuma konusunda gerileme bulunuyordu. Özellikle 1. sınıflar için bu durum daha belirgindi, öte yandan 2. sınıflar da 1. sınıf seviyesine gerilediler. Hatta 4. sınıfların bile seviyesinin gerileyerek, 1. sınıf seviyesine düştüğü görüldü. Aslında, tüm öğrencilerin bilgi seviyesi olumsuz etkilendi diyebiliriz.

Aileler destek olmadığında öğrenciler bu süreçten daha fazla olumsuz etkilendiler. 8 ay çok uzun bir süreydi ve çocuklar üzerinde yadsınamaz bir etki yarattı. Yüz yüze eğitime geçildiğinde, öğretmenlerin odağı öğrencileri hem okula hem de okuma-yazmaya tekrar alıştırmak üzerine yoğunlaştı.

Öğrencilerin psikolojik durumlarına bakıldığında, panikledikleri ve bu süreçten kötü etkilendikleri görüldü. Bu etki, iletişimlerine de yansımıştı. Özellikle koronavirüsten şaka yoluyla çok fazla bahsetmeye başlamışlardı. Aynı zamanda boyama gibi aktiviteler yaparken maske, dezenfektan vb. pandemi ile bağlantılı öğeleri resmediyorlardı.

Öğretmenler, öğrencilerini rahatlatmaya çalışsa da her zaman başarılı olamadılar. Köyde sosyal hayat devam etse de, öğrenciler haberleri izleyerek koronavirüse dair bilgi ediniyorlardı ve bazen vefat haberleri de alıyorlardı. Bu süreç onlar için hem korkutucu hem de yalnızlaştırıcı oldu. Bazı öğrenciler “Maskeden sıkıldım, bitsin artık.” deyip, oturup ağlıyordu.

08 Okula Dönüş Süreci - Okula ve Öğrencilerin Deneyimlerine Dair Gözlemler

Öğretmenler, öğrencilerin okulda pandemi önlemlerine dikkat etmelerini sağlasa da okul dışında çoğunlukla akraba ya da tanıdık oldukları için bu önlemlere daha az dikkat ediliyordu. Bazı köylerde halk, hastalıktan çok korkmayabiliyor. Bir öğretmen, sadece birkaç velinin okulda önlemlere dikkat ettiğini dile getirdi.

Durum böyleyken öğrenciler pandemi tedbirlerini anlamakta da zorlanabiliyordu; "Öğretmen bize dokunmak istemiyor." ya da "Öğretmen bizi yalnız bıraktı." şeklinde üzüntülerini öğretmenlerine ileten öğrenciler oluyordu. Özellikle küçük sınıflar, uyarılara rağmen sosyal mesafe kurallarına uymakta zorlanıyorlardı. Örneğin, bahçede oynarken çok özlem dolu oldukları için sürekli beraber oynuyorlar ve birbirlerine sarılıyorlardı.

Bu süreçte okula gelmeyen öğrenci sayısı arttı. Dışarıda gezen, oynayan öğrenciler okulu bir eğitim aracı olarak görmeyi bıraktılar. Özellikle ortaokullardaki kız öğrenci sayısı azaldı. Zaten küçük yaşta evlendirilme, ev işlerine yardım etme vb. sebeplerle kız öğrencilerin okula gönderilme oranı azdı. Kızlarını okula göndermek istemeyen aileler için koronavirüs ve çocuklarının eğitimde geri kalması, bir bahane olarak kullanılabildi.

09 Tamamen Yüz Yüze Eğitime Geçiş

Yüz yüze eğitim sürecinde çocuklara ekstradan destek olmak için/ telafi için ek çalışmalarda bulundunuz mu?

Tamamen yüz yüze eğitime geçiş iki hafta sürdü. Telafi sürecinde öğretmenler, veliler ile telefon üzerinden ya da okula çocuklarını getirdiklerinde ilişkilerini geliştirme fırsatı yakaladılar. Ancak bazı velilerle iletişimde, Türkçe bilmemelerinden kaynaklı sorunlar yaşandı.

Köyde veliler, birbirlerinin çocuklarını okula gönderdiklerini gördükçe okulların açılması ve çocuklarının okula gitmesi konusunda daha rahat hissettiler.

Yüz yüze eğitime geçişte öğretmenler, kazanımları daha fazla yumuşatarak ve basite indirgeyerek öğrencileriyle çalıştılar.

Uzaktan eğitim sürecinde Çocuk Köyde Dergisini öğrencileriyle paylaşan öğretmenler, bu dergi üzerinden öğrencileriyle neler yaptıklarını konuştular ve geri dönüşlerini aldılar. Yukarıda da belirtildiği üzere düzenli olarak bu dergiyi takip eden öğrenciler, okuldan tamamen kopmadılar.

Telafinin başında 1. sınıflara odaklanıldı ve öğrencilerin okuma-yazma süreci desteklendi. Veliler 1. sınıfa giden çocuklarının hiçbir ihtiyaçları olmadığını düşünebiliyorlardı. Öğretmenler ise bu süreçte öğrencilerine kitap götürerek okumalarına destek oldular ve bu kitapları okuyup anlatmalarını istediler. Aynı zamanda öğrencilerin el kasları da uzaktan eğitim sürecinde gelişmemişti. 1. sınıf öğrencisi olsalar da anaokul geçmişleri olmayan öğrencilerle çizgi ve oyun çalışmaları paylaşıldı. Ana dili Türkçe olmayan öğrencilere ise Türkçe kelimelerin görselleri iletildi. 2. sınıf öğrencileriyle benzer şekilde harf çalışmaları yapıldı. Öğrenciler harfleri uzaktan eğitim sürecinde unutabildiler, buna çözüm olarak öğretmenler harf çalışmalarıyla öğrencilerin hangi harfleri yanlış yazdığını tespit ettiler; ayrıca ekstra okuma ödevleri ilettiler. Ses çalışmaları ve videolar ile harflerin öğrenimini destekledilerler.

10 Tamamen Yüz Yüze Eğitime Geçiş

Özellikle birleştirilmiş sınıflarda, akran eğitimi kullanarak öğrencilerin birbirlerini desteklemesi çok önemliydi. Öğretmenler, bundan yararlanarak 3. ve 4. sınıfları bir araya toplayıp çevrim içi kaynaklarla destekledilerler. Bu kaynaklar, öğrencilere ekstra ödev ve görsel materyal desteği sağladığı için telafi döneminde büyük önem taşıdılar.

Köy okullarındaki başarıyı artırmak için şehirdeki olanakları köye ulaştırmamız gerekiyordu. Projeksiyon cihazları ve çevrim içi ek kaynaklar burada büyük önem taşıyordu.

Bu süreçte dezavantajlara odaklanmaktansa, öğretmenler durumu avantaja çevirmeye çalıştılar. Okullarındaki boş sınıfları kullanarak, tasarım atölyeleri gibi yeni aktiviteler yaptılar.

Bu dönemde öğrenciler oyun oynamayı da çok özlemişlerdi. Bu nedenle, öğretmenler oyunlar ile öğrencilerin akademik kazanımlarını destekledilerler; ancak öğrencilerin seviyelerindeki farklılık, öğretmenleri etkinlik seçerken zorladı. Öğrencilerin seviyelerini anlamak için ölçümlerin yapılması, bu süreçte eğitimi planlarken öğretmenlere yardımcı oldu.

Telafi sürecinde öğrenciler düzenli olarak okula gelmeseler de bu uygulamaların işe yaradığı görüldü.

Bu süreçte yaptığınız hangi çalışmalar işe yaradı / yaramadı?

Bir öğretmen, bu süreçte e-Twinning projesi yaptıklarından bahsetti.

Öğretmenler, bahçede ve sınıflarda temassız oyunlar oynadılar ve bunlar çocukların çok hoşuna gitti. Bu oyunlar, uzaktan eğitime geri dönülen süreçte de kullanılabilecek oyunlardı. Yine de öğretmenlerin tekdüze oyunlar kullandıklarını düşündükleri için kendilerini yetersiz hissettikleri zamanlar oldu.

11 Tamamen Yüz Yüze Eğitime Geçiş

Çevrim içi araçlar (ör. Zoom) yardımıyla ek etüt dersleri düzenlediler. Her akşam yaklaşık 3-4 saat, gönüllü olarak öğrencileriyle fazladan ders yaptılar.

Öğretmenler bu süreçte, ana derslere odaklandılar. Çoğu zaman matematik ve Türkçe dersleri işlendi, hatta bazı durumlarda matematiğe en baştan çalışıldı.

Evde yaşlı aile üyesi bulunan çocukları, aileleri okula göndermekte çekinebiliyordu. Bazı öğretmenler, ellerinde kaynak oldukça fotokopi yardımıyla okula gelmeyen öğrencilerine akademik materyal ilettiler. Haftada bir öğrencilerini ziyaret edip, etkinliklerin kontrollerini yaptılar.

Pandemi sebebiyle koronavirüsten kendilerini korumak isteyen öğretmenler arasındaki iletişim, bu süreçte ne yazık ki azaldı.

12 Tekrar Uzaktan Eğitime Geçiş

Sizce köy okulları için doğru karar mıydı?

Çalıştaya katılan öğretmenlerin tamamı, köy okullarında uzaktan eğitime geçilmesinin doğru bir karar olmadığını belirtti ve köy okullarının hızlıca yeniden açılması konusunda hemfikirdi. Köy okullarında, öğrenci sayısı az olduğu için daha fazla ve kolaylıkla önlem alınabiliyordu. Örneğin, 40 m2 bir sınıfta yaklaşık 10 öğrenci olabiliyor. Farklı koşulları olan köy okullarında, özel bir değerlendirme yapılması daha iyi olabilir. ,

Çocuklar, zaten köyde birçok kişiyle temas halindeler. Okulda birbirlerini görmeseler de, köyde öğrenciler sürekli beraberler ya da zaten çoğu kardeşler ve aynı evde yaşıyorlardı. Bu durum, aslında okula gidip/gitmemeleri arasında bir fark olmadığına işaret ediyor ve az öğrenci ile sosyal mesafe dikkate alınarak okulların açık tutulabileceğini gösteriyor. Örneğin bir öğretmen 10 öğrencinin olduğu 2 sınıf okutuyorsa, haftada 2 gün sınıf mevcudunu azaltarak okula gidebilirdi. Bu, uzaktan eğitim sürecinde yaşanan akademik kayıpların telafisi için de olumlu olacaktır. Şu an 3. sınıfa geçse de okuma-yazmada zorlanan öğrenciler bulunuyordu. Uzaktan eğitim devam ederse, eksikler gitgide artarak kapanmayacak boyutlara gelebilir.

Ayrıca uzaktan eğitime devam edildiği sürece, öğrencilerin tatil modundan çıkması zorlaşacaktır.

Şimdiki uzaktan eğitim süreci ile önceki eğitim süreci arasında farklılıklar var mı, varsa neler?

Bu süreçte köylerde eğitime dair temel ihtiyaçlar sizce neler?Şu anki durumun, Mart ayından pek bir farkı yok ve öğrencilerin uzaktan eğitime katılım seviyeleri hala düşük. Yeniden WhatsApp üzerinden öğrencilerle iletişim kurmaya ve EBA'ya dönüldü. Fakat ailede genelde telefon babada olduğu için

Tekrar Uzaktan Eğitime Geçiş

öğrenciler gün içinde internete erişemeyebiliyorlar, bu da WhatsApp'tan ödevlere çok nadir dönüş olmasına yol açabiliyordu. Bir de EBA'yı kullanabilen öğrencilerin sayısı düşük. Aynı zamanda köydeki bazı öğretmenler, uzaktan eğitime geçilince köyde kalmak yerine memleketlerine veya başka yerlere gittiler; bu da öğrencilerine sadece telefon ve/ya internet ile ulaşmaları ve çoğu zamanda ulaşamamaları anlamına geldi.

EBA destek noktaları faydalı, sürekli olarak kullanılan bir buluşma noktası oldu. Buralarda öğretmenler bulunuyor ve öğrenciler, öğretmenlerden destek alabiliyorlar.

Bu dönemdeki en büyük ihtiyaç, velilerin hem uzaktan eğitime hem de pandemi önlemlerine (ör. temizlik, maske, sosyal mesafe) dair bilinçlendirilmesi olabilir. Öğrencilerin eksikleri ve ihtiyaçları, öğrenci ve velilerle yüz yüze konuşulursa daha verimli aktarılacaktır. Veliler uzaktan eğitimde nelere dikkat etmeliler, nelere duyarlı olmalılar; EBA'nın kullanımı, takibi gibi konularda bilinçlendirilmeye gereksinim var. Böylece uzaktan eğitimin verimli olmadığına dair inançları kırılabilir.

Ayrıca öğrencilere internet ve tablet desteği sağlanmalı, velilerin bunu destekleyecek finansal kaynakları yok. Şimdi bazı aileler, internet aboneliği aldı ve öğretmenler umuyor ki diğerleri de bunu takip edecektir. Ancak burada altyapı ve materyal eksikliği hala devam ediyor. Sorunlarla karşılaşıldığında, il ve/ya ilçedeki milli eğitim müdürlükleri ile iletişime geçildiğinde çözüm bulunabiliyor. Bir öğretmen, öğrencileri için 10 adet bilgisayar sağlandığından bahsetti. Bir diğeri ise öğrencileri için projeksiyon temin edebildi.

14 KODA'nın ve Diğer Paydaşların Süreçteki Rolü

KODA ve diğer paydaşlar, mevcut ihtiyaçlara yönelik olarak öğretmenler, çocuklar ve aileler için neler yapabilir?

- Taşıma sıkıntısı sebebiyle okula gidemeyen çok öğrenci var, özellikle kız çocukları bu sorundan daha çok etkileniyor. Servis olmadığı zaman zor durumda kalınıyor. Çözüm olarak yatılı bölge okullarının servisleri kullanılabilir.

- Haftalık ödevler geliştirilerek haftalık planlar çıkarılabilir. Bu süreçte öğretmenler, yazılı materyale ihtiyaç duyuyorlar.
    - 1. sınıflarda öğrencilerin eksiklerinin fazla olduğu durumlarda, öğretmenler teker teker öğrencilerini arıyorlar. Bu konuda 1. sınıflar özelinde destek sağlanabilir ve kaynak dokümanlar oluşturulabilir.

- Temizlik malzemelerinin temin edilmesinde öğretmenler inisiyatif alıyorlar ve kendi bütçelerinden harcama yapıyorlar. Buna bir çözüm geliştirilmesi iyi olacaktır.

- EBA destek noktaları artırılabilir. Mümkün olmadığı durumlarda ise öğretmenler, kendileri benzer noktalar kurabilirler.

- Yeni atanan öğretmenlere destek olacak küçük gruplu çalışmalar yapılabilir.

- Bu dönemde köy okullarına yapılan yardım ve bağış kampanyalarının devam etmesi, teknolojik altyapının desteklenmesinde kritik önem taşıyor.

- Öğretmenin köyün ileri gelenleri (ör. muhtar, imam) ile bağlantıda olması ve bu bağı koruması, köy ile iletişimde kalması ve öğretmenin köydeki sürdürülebilir yaşamı için önem taşıyor.

- Öğrencilerin teknolojik araçlara erişim ihtiyacı ortadayken ailelerin tüm

ücreti karşılaması ya da bağışçıların bunu üstlenmesi mümkün olmayabiliyor. Burada yarı-yarıya hem ailenin hem de bağışçının destek olabileceği bir kampanya düzenlenirse, iki tarafın katkısıyla öğrencilere teknolojik araçlar alınabilir.

Sonuç

Ülke çapında Covid-19 önlemlerinin başlamasıyla beraber KODA olarak uzaktan eğitim sürecinde, kademeli ve tamamen yüz yüze eğitime dönüş, dolayısıyla okula uyum sürecinde ve şimdi yeniden girdiğimiz uzaktan eğitim sürecinde diğer STK'lar, gönüllülerimiz ve en önemlisi kırsal alanlarda yaşayan faydalanıcılarımızla - özellikle öğretmen ve öğrencilerle - bağlantı kurmaya, iletişimde kalmaya ve çalışmaya devam ettik ve ediyoruz.

Tüm bu değişiklikler olurken karşılaşılan zorluklara kırsal ile birlikte çözüm önerileri üretmek, yaratıcı fikirleriyle kırsalda eğitim sürecinin yürütücüleri öğretmenlerimize deneyimlerini paylaşmaları için alan açmak ve bu değişiklikleri hep birlikte değerlendirirken bir yandan da hangi ihtiyaç alanlarında birbirimize destek olabileceğimizi fark etmek için kırsaldaki öğretmenlerle görüşmek istedik ve bu çalıştayı düzenledik.

Bu süreçte fark ettik ki, pandemi herkes için farklı sorunlar, farklı ihtiyaçlar doğuruyor ve tüm bunlara cevap olabilecek tek bir çözüm veya tek bir yol yok; ancak bir araya geldiğimizde, fikir alışverişi yaparak bu durumu en iyi şekilde yönetmenin birçok farklı yollarını bulabiliyoruz.

Bir diğer tanıklık ettiğimiz en önemli nokta ise - her zaman olduğu gibi - pandemi sürecinde de öğretmenlerin kilit bir rol oynadığıydı. Açıkça görülüyor ki öğretmenler, bu süreçte öğrencileri ve okul arasında köprü görevi üstleniyorlar ve buradaki katkıları, bu sürecin öğrenciler adına verimli geçmesi için çok değerli.

Sonuç

KODA olarak her zamanki gibi bu çalıştay aracılığıyla da öğretmenlerin ihtiyaçlarına dair topladığımız veriler ışığında önümüzdeki süreçte öğretmenlere, öğrencilere ve ailelere destek olmak adına faaliyetlerimizi sürdürmeye devam edeceğiz.
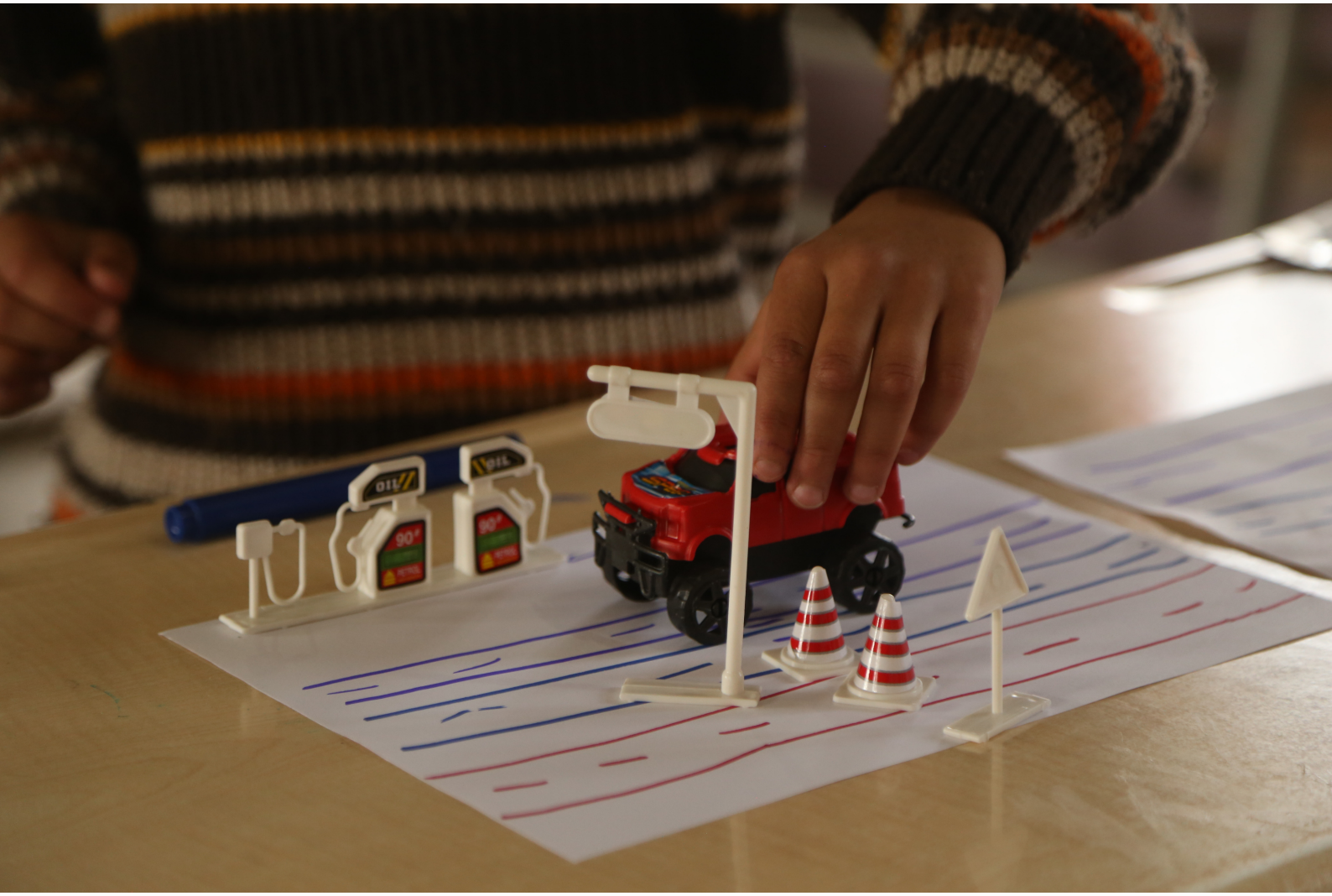
Çalıştaya katılan öğretmenlerimizden Ali Akay, Abdullatif Demir, Derya Engin, Emine Kartal, Esma Küçük, Ezgi Koşar, Gökhan Yıldırım, Hicrannur Sidan, İbrahim Gümüş, Nevzat Can, Pervin Güneş, Ramazan Sökmen, Rukiye Çelebi, Tuğba Harmankaya ve Tuğçe Çapık'a, gönüllülerimiz Nil Aydın, Sultan Erbaş ve Doğuhan Çamkerten'e ve vakit ayırıp bu raporu okuyan herkese çok teşekkür ederiz!